

Nếu biết rằng con gái đi học nhảy dù thì có lẽ bố mẹ tôi sẽ giới thiệu mình và ngừng ngàng làm làm!
Tuy nhiên, tôi đã nổi danh là một đứa a "cái gì cũng sợ". Tôi sợ chuột, sợ rắn, thậm chí n... và tất nhiên
tất nhiên gì có thể sợ. Năm 24 tuổi, tôi vẫn không thể can đảm một chút nhìn cái kim tiêm khi bác
sĩ "rút tí máu". Thế mà tôi lại vì a mẹ đi nhảy dù-một vì c ch dành cho những người anh hùng
nh... võ sĩ đầu bò tốt. Thế thì là tôi hào hiệp một y

Lần nhày "đều đều", các anh ch, nh t là anh "9", v n th ng nh c l i l i "th y giáo Long" và ch c tôi "s 4 không gi t dù, s 4 không gi t dù" mà đầu bi t r ng, vào th i kh c đ nh m nh đó, "s 4" đã hoàn toàn "nh m m t, xuôi... toàn thân" và phó m c cho cái máy m dù. Ph t! R i! Nóng! Xoay! B t! Ng ng! Cái c m giác đi n ra trong tích t c y s theo tôi su t đ i. Sau đó thì, đ l y l i th di n, tôi cũng có làm "đ ng tác gi " gi t dù. Xin h a có b u khí quy n đang th ng m t l và m t đ t đang ô nhi m, lúc đó tôi không h s . Ch có đ u, trong khi tay "luun ruun" g n vòng tay kéo vào dù d b , tôi có bu t mi ng l u m u: "M i!". (?!?)

Th là s ng! Hehe. Tôi ngoái c nhìn lên vòm dù, có l đ ki m tra ch c ch n là dù đã đ c m !? Hihi. Lúc này tôi có c m giác dù c a mình g n nh đ ng yên, l l ng, không r i. (V sau các anh trong s đoàn cũng b o "s 4 r i hoài không th y xu ng"). Vì th tôi c s nó s không r i xu ng, bi t đầu l i còn... "r i lên" thì đúng là rõ kh . Nh ng tôi ch a k p nghĩ ng i thêm thì đã hi n ra tr c m t m t khung c nh đ y n t ng: b u tr i tuy t đ p! M t đ t tuy t đ p! Không gian xung quanh nh ng ng l i và bên d i là nh ng vòm dù tr ng trôi ch m! Lúc đó, đ i v i tôi, không ph i nh ng vòm dù đang bay, mà là nh ng c m đang bay, nh ng c m c a anh H i, anh Tho i, ch Lan, c m chinh ph c b u tr i mà tr c h t là chinh ph c chính mình, khám phá b n thân. Đ n gi tôi v n còn nh đôi m t anh H i khi anh nhìn ra c a máy bay. Có l anh còn luy n ti c b u tr i ho c gi nh l i kho nh kh c đ c bi t đã qua. Nhìn nh ng gi t m hôi r i nhanh t g ng m t anh, tôi bi t anh v n còn h i h p và xúc đ ng.

Cu i cùng thì cũng ti p đ t. Phù!!! Đám c lau d i chân c ch c gh o, n u kéo làm tôi m t b h i tai kéo cái túi dù ra kh i đ ng (bây gi thì tôi bi t mình không nh ng KHÔNG STRONG, KHÔNG SPORT mà còn SKE (xìke)) m c dù đã có s y m tr c a m t anh chi n sĩ-ng i c làm tôi "ch t s ng" b ng câu: "Sao em gan th ?" V đ n đ ng bay thì ph i nói là h t s c ph n kh i! Các anh, các chú đ ng đó, tay c m hoa, g ng m t t i c i r ng r . Các anh các chú ra đón, ân c n h i han, chúc m ng, b t tay t ng ng i làm cho chúng tôi có c m giác mình nh nh ng ng i chi n sĩ chi n th ng tr v . Riêng tôi, tôi l i có c m giác... l l ng nh m y phút tr c. Lòng nhi t tình và chân thành c a các chú, các anh còn đ p h n c nh ng bông hoa h ng sáng y.

N u ngày nh y đ u đ y hân hoan và xúc đ ng thì ngày nh y th hai là m t ngày nhi u k ni m đ i v i các anh ch trong l p nh y dù. Tôi xin nghiêng mình bá ph c lòng dũng c m c a "cô giáo Xuân"-ng i hi n nh t đ i và ng i can đ m nh t đ i-n u đ nh nghĩa can đ m "không ph i là không s mà là dám v t qua n i s ". Ch là m t ng i s đ cao nh ng cu i cùng thì đ cao ph i... s ch !

Anh Chính, ho t não viên c a l p h c, ng i mà thi u anh m i ng i s r t ít đ c c i. Anh ham mê đ c nh y đ n n i, nh ng chú bò trên đ ng c Biên Hòa đã nhìn anh v i ánh m t h ng h c ghen t . Dù chân đau, anh v n đi đ n "cùng sân (bay) cu i bãi (c)" đ c v u cho già tr l n bé trong đ i. Ch c là anh bu n l m vì ch bay có m t l n (và nh n b ng có n a đ u!?). (Anh tha t i! Anh tha t i!). Anh đ c nh y ít h n nh ng ch c ch n lòng yêu thích thì nhi u h n

tốt cả mọi người.

Tôi cũng may mắn được nghe và được gặp anh Tiên. Anh đã chờ đợi được nhày dù gần 20 năm kể từ khi anh thấy người ta nhày dù quê. Được gặp đó đã được gặp, chờ đợi bấy nhiêu năm! Khi nói về đi u này, anh chỉ khẽ mỉm cười nhày ng đôi mắt thì đầy hạnh phúc. Thế mới biết, "Life is waiting". Nếu chúng ta có đủ kiên trì chờ đợi đi u gì, dù đó là đi u gì n dù hay lo n, chúng ta sẽ được đền đáp xứng đáng.

Có một người không thể không nhắc đến, người phở nổi tiếng, chị Nguyễn Thị Ngọc Lan. Trong khi tôi, thanh niên, nhày ng trẻ người, non gan thì chị là được trẻ phù cho lòng tin và quở cảm. Sau lần nhày đi u, chị cười xuyết xoa "Đã quá! Đã quá! Muốn nhày vài lần nữa!" với giọng sung sướng. Chị lúc nào cũng là "đôi tình" duyên dáng để các anh trong đôi tình và là "nhân vật" luôn có mặt trên tình cây số, trong tình... quán thời thời. Tôi được gì, tự nhiên, tôi vẫn giữ được cho mình một tâm hồn trẻ trung và sức năng động nhày v.

Thế rồi ngày nhày kết thúc, mọi người lên xe về. Chuyến xe về lại CLB có anh Long, anh Tuấn, anh Mao, anh Thọ, anh Quang, anh Ngọc, chị Linh, chị Lan... Mọi người đã xong mà trái tim mọi người vẫn còn nóng hổi và câu chuyện trên xe thì hào hứng không chừa vào đâu được. Anh Quang cười thềm "mặt lớn nhày n" và nghe đâu anh đã được th a lòng. Anh ngoài 50 mà cười khỏe nhày không, đáng gần gần, mặt tốt, trí nhớ mình mình và huyết áp thì... chuẩn (110/70). Anh báo gần 2 tháng phải "bỏ mỡ" về con vào cuộc tự nhiên để đi học xếp dù và hình nhày vẫn còn phải "bỏ mỡ" nhớ cái cuộc tự nhiên n a cho cái l p... dù l n. Đúng là tình yêu thể thao vượt qua tuổi tác và tự nhiên nào cũng không quá trẻ để thể hiện đam mê của mình.

Ngoài ra, có một người mà việc gặp anh đôi với tôi là một sự huyền diệu. Sau nhiều ngày biết anh, tôi cũng nghi hoặc về cái tên Phạm Duy Long. Vô tình lật lại sổ ghi chép hồi Đ i H c, tôi thấy tên anh nằm cạnh ghi chú "Vietwings". Ra là "hỏi nh" tôi đã "đ ý" anh với cách là người sáng lập ra nhóm dù l n. Bây giờ thì anh đã quá nổi tiếng với tình yêu dành cho "cái số bay" và nhớ anh tự nh n mình là một người "born to fly". Anh cùng với chị Linh, và nhày ng câu chuyện bay l n kể thú, cả ngày qua ngày làm cho nhày ng sinh viên khóa I "nghe n" từ dù tròn qua từ dù l n, sau này "nghe n" cả CAFE Dù (l i dù!). Nhày ng xem chuyện không có "con nghe n" nào có ý để nh... cái nghe n.

Và để quên cái bài "Tâm số loài chim biết" dài lo ng ngo ng này xin riêng tình cho nhày ng người lính thời tốt b ng và "đáng yêu" (nhày ng khá khó yêu vì khu vực cả các anh đã b ... phong t a). Em và các anh chị thành viên cả l p dù khóa I xin chân thành cảm n anh Nam (Chị Nhi m CLB), anh Ngọc (Phó Chị Nhi m), anh "th y Chiên" (Chị Nhi m l p), anh Trang (Chị nhi m Ban h u c n), anh **Cánh**, anh **Hoa**, anh **H ng**(!?) anh "th y Long" và nhày ng chú, nhày ng anh khác luôn đ ng viên, theo sát, giúp đ cho tình thành viên l p dù Khóa I. Các h c viên ra nhày ng, các anh cũng ra nhày ng; các h c viên vào trong mát, các anh cũng vào trong mát (?!); h c viên gặp dù các anh cũng gặp dù; h c viên nhày dù các anh cũng nhày dù (hihi). Các anh cùng vui, cùng lo và cùng h tr i qua nhày ng kể ni m khó quên. Chị có đi u này là khác. Khi các h c viên u ng n c thì em thấy các anh, nh t là anh Trang, phải mặt mình ch n c đi và mặt mình ch n c về. **KHÓA 1 Đ I Đ I YẾU M N CÁC ANH!**

Em xin gửi l i chúc sức khỏe đến tất cả các anh chị trong l p dù Khóa I. Chúc các anh chị có nhày ng chuyến phiêu l u m i, nhớ u nh phúc trong cuộc sống và h n gặp các anh chị trong

l n liên hoan t i c a l p.
WITH LOVE